

சிவராமஜெயம்.

15 சிறுத் தொண்ட நாயஞர் சரித்திரம்.

இஃது,

சிறுமணவூர்,

முனிசாமிமுதலியா

ரவர்களால் இயற்றப்பட்டு,

த ம து

சென்னை சூளை,

சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

கடவுள் துணை.

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரம்.

விநாயகர் துதி-வெண்பா.

பூமாதநாயகனும் பொன்னுலகைச்சூழமரர்
கோமானுங்கோழிக் கொடியோனும்-சாமான்
கரத்தானுமானும் கருணைமொழியைந்து
கரத்தானிருநாளே காப்பு.

விருத்தம்.

மூன்றுபத்திரண்டேயென்னும் முன்னவருரையைத்தேர்ந்து
தான்பரமதற்குயீடு தாவெனப்பரங்களுக்கு
நோன்பென அன்னமீந்து னுட்பொருளறியவென்றே
கூன்மதிஜடிலுண்ட குரையினிவிளம்புவேனே.

சிவனடியாரைக்காணாமல் சிறுத்தொண்டர்புலம்பல்.

சிவசாம்பவசிவசாம்பவ சிவசாம்பவசிவமே
தவமேபுரியுயர்களைக் காணோமென்னபவமே (சிவ)

அன்னமதுபடைக்கவென்ற லடியார்களைக்காணேன்
முன்னாள்விதிப்பயனோ யெவர்முரையோ வொன்றுந்தெரியேன்
என்விதியோஉன்செயலோ யீசாவொன்றுந்தெரியேன்
அன்னக்கொடிக்கொருபழுதும் அடருதருள்சிறியேன் (சிவ)

புனலுடையசடையோயிது புதுமையெனத்தகுமே
மனம்மனோகுதென்செய்வோ னுணையன்றியெங்குபுகுவேன் (சிவ)

விடிந்தயிதுபொழுதளவும் வீதியெங்குந்திரிந்தேன்
முடிந்ததிந்தநகர்முழுதும் உன்னடியர்காணேன் (சிவ)

பொது-விருத்தம்.

சிவனடியாரைத்தேடி சிறுத்தொண்டர்மனதுவாடி
தவமதுபொய்யோயெந்தன் தலைவிதியிதுவாவென்று
அவனியில்முழுதும்வோடி அடவியைநாடும்வேளை
இவரதுமனைதக்காண ஈஸ்பரந்தோன்றினோரே.

சங்கமரை சிறுத்தொண்டர் அழைத்தல்.

சரணம்சரணம் சரணமையனே சிவசங்கரர்போல்
சாமிபும்மைக்கண்டுதேர்த்தனே

தருணம்தருணம் யெழுந்துவாருமே ஐயா ஐயா
தாளடுமைமுகத்தைப்பாருமே

கொடுக்கும்விரதம் விடிகிடாமனே ஐயா ஐயா
கொண்டால் வெகுபுண்முலகிலே

காலம்வீணாய் செல்லலாகுதே ஐயா ஐயா
கரிவகையின் பாகம்சோருதே

ஜாலம்செய்ய வேலையல்லவே ஐயா ஐயா
சமயம்செய்து நாழியாகுதே

சங்கமர்சொல்-விருத்தம்.

அழைத்ததுமெய்தான்கண்டா யாசாரக்கள்ளாகேளாய்
குழைத்திடுங்கள்ளாவீணாய் சும்பிடேன்பெழுந்துநில்லாய்
செழித்தவுன்மடத்திலேதான் செய்தநற்கரியிதென்று
வழுத்தினுல்தடையேதுண்டு வகையினமுரைத்திடாயே

சிறுத்தொண்டன்சொல் பதார்த்தவகை.

ஜங்கமரேமடத்திலின்று சமைத்தகரியுரைத்திடக்கேள்
துங்கமுறுபுடலைபுடன் கடலேரெண்டுங்கட்டமுது
தங்கநிறப்பூசினிக்காய் தனிக்கரி தான்பொரிக்கதலி
திங்களைப்போல்பச்சடியாம் தினைவளமேமாதக்கனி
உங்கள்மன திரங்குமையா உலவற்கேயமைத்தகரி
உரைத்தனின்னம் வருத்தமென்று
சிறுத்தொண்டனென் னகத்திலேதான்
கத்தரிக்காய்பொரியலுண்டு கருணைவடைதுவட்டலுண்டு
முத்தலிலாழுருங்கைக்கனி முந்தரியின்பருப்பிவைகள்
அத்திக்கனிகுட்டுடனே ஆவினதுபார்க்கரியும்
நித்தனதுதொண்டரேநின் நினைவதையென்வசப்படுத்தும்
நீர்வருவீரென்மனைவி பார்த்திருப்பார்வழிதேடி
ஆமவடைமோர்குழம்பு அருந்தனல்லஉருந்துவடை
தூமணிபோல்முள்குவடை தொக்கதுபோல்பாயசமும்
கோமனெனதயிர்வடையும் சொல்லியின்னமனந்தவகை
ஆகுமிந்தபடிதினத்துக் காயிரம்பேர்க்கமுதனித்தேன்
அய்யரேயின்றொருவருக்காய் மெய்சலித்தயென்கொடுமை
ஆரறிவார்பரணையன்றி கருணைவைத்துவாரும்சுவாமி

ஜங்கமராகிய சாமிசொல் விருத்தம்.

ஆரடாபாவியிர்த அனியாயமுலகிலுண்டோ
பாரருளீசனூர்தன் பத்தரையெல்லாங்கொன்றாய்
ஊரினில்மருந்துபோல ஒண்டியாயிருக்குமென்னை
கோரிநீயழைத்துபோயி கொன்றிடநினைத்திட்டாயே.

சிறுத்தொண்டன்சொல் விருத்தம்.

அறியாமற்செய்தேதீர்ந்த அனியாயமெல்லாமையா
பிரியமாய்மனதுகூர்ந்து பேதையான்செய்யும்வாரை
தெரிவரவுரைத்தீராகில் திருவுளப்படியேயின்னு
சிரியனென்னுழப்பையெல்லாம் சிக்கிரம்நடத்துவேனே.

ஜங்கமருக்கும் சிறுத்தொண்டனுக்கும் தர்க்கம்.

| அன்னமிடசத்தியிருக்குதா-என்னை
அழைத்ததுவெரும்பொய்யோ உரைத்திடாய்
உன்னைத்தானேசிறுத் தொண்டனென்றுலகிலே
பின்னுமுன்னுமாகப் புரளீசொல்கின்றாரே (அன்)

சத்தியில்லாமலே அழைப்பனே-ஐயாநான்
சாப்பிடவாவென்று முழிப்பனே
நித்தம்நித்தம்பத்த ராயிரம்பேருக்கு
சுத்தமாயனித்தவன் சாமினீயொருத்தற்கு (சத்)

ஐந்துவயதுபிள்ளைவேணுமே-பத்தா
அறுந்நவத்தால்வந்ததாகுமே
தொந்தியிலீரைந்து மாதமாய்சமந்தவன்
சுந்தைசலங்காமல்சந்தோஷமாய்கொய்து (அன்)

எனக்கேயொருபிள்ளை இருக்குதே-அது
யெண்ணரியவித்தை கற்றதே
மனதிற்கவலைவேண்டாமம்ற்றோரெண்ணமுவேண்டாம்
நினவின்படியேயின்னு நடத்திபுரிவேன்தொண்டு (என்)

அன்னைமனமென்ன வெறுப்பாளோ-பத்தா
அறுத்துசமைத்திட பொறுப்பாளோ
முன்னுளீன்றபோது முகமனங்குளிர்ந்தாப்போல்
இன்னுளிருவரும் யெர்தியனுத்ததுதான் (என்)

அறுத்துசமைத்துனான் படைக்கிறேன்-ஐயா
அநிமைபுன்மனம்போலே நடக்கிறேன்

சிறி தும்கவலைவிட்டு சிறியேனென்னகமட்டும்
கருணைப்பொழியாவிட்டால் கறுத்தின்படியேகிட்டும் என
பொதுவிருத்தம்.

ஜங்கமர்கருத்தின்போலே சமைத்துநான்படைப்பேனென்று
அங்கவர்க்குறுதிசொல்லி அகமதைநாடியேதான்
மங்கையென்சொல்லுவாளோ மனமதையறியேனையோ
திங்கையணிந்தஆய்யா சிவமெனப்புலம்புவாரே,

(வ-ம்) ஜங்கமர் கருத்தைப்போல பிள்ளைக்கறி தருவேனென்
று உறுதிசொல்லிவிட்டு தன்மனைவி என்னசொல்லுவாளோவென்
று புலம்பிக்கொண்டு வருகிறவிதங்காண்க.

சாமராகம்-ஆதிதாளம்-புலம்பல்.

சிவசிவாயெந்தன் தேவியானவள் சிறுவனைக்காற்காளோ விரத
ங்காற்பாளோ துயர்கோற்பாளோ செய்வாளோ மகனைகொய்வா
ளோ என்னை வைவாளோ வைவாளோ வைவாளோ.

ஜங்கமற்குணன் உறுதியாய்சொன்ன / வாக்கியந்தாட்டுமோ
ஜெயங்காட்டுமோ பழிநாட்டுமோ தென்னவன்றன்னை மண்ணில்
வீழ்த்திய தெய்வமே தெய்வமே,

தெய்வமேயெந்தன் தேவியின்மனம் துணியவும் அறியேன்
ஏதுபுரிவேன் மிகச்சிறியேன் திங்களின்சடைசங்கரையெந்தன் பங்
கில்வா பங்கில்வா.

(வ-ம்) இவ்விதமாய்ப் புலம்பிக்கொண்டே ஒருபிள்ளையார்
கோயிலில்வந்து பொன்னினாலும் தங்கத்தினாலும் ஆலயங்கட்டுகி
றேன் மனைவிமனதை வசமாக்கவேணுமென்று பிரார்த்தனைசெய்
துகொண்டு வீட்டுக்குவந்து நடந்தசேதியைச்சொல்ல உடனே ம
னைவி சம்மதித்து கீறாளனை அழைத்துவர உத்தரவுதந்தால் அத்த
ருணத்தில் சீராளன்பள்ளியில் சயனித்து கினவுகண்டு திடுக்கிட்டு
ஐயருக்குச்சொல்லுகிற விதங்காண்க.

சீராளன் பள்ளியில் கினவுகண்டது.

அயரேநானென்னசொல்வேன் அற்புதங்களானசேதி
கண்டனேகினவுகண்டனே.

அன்னைமொழிகேட்டு என்னை தந்தைவந்தழைத்திடவுங் கண்டே
தந்தையென்னைதோளில்வைத்து தையலிடங் கொண்டுபோக
நீரூட்டி. சீரூட்டி. நேர்த்தியானபணிகள்பூட்ட கண்டனே

பட்டுடுத்திபொட்டுமிட்டு தொட்டிவிட்டுதாலாட்ட கண்டனே
தாலாட்டிஆலாத்தி தந்தையெந்தனைபிடிக்கக் கண்டனே
தந்தையிடித்ததிடவும் தாயாரறுத்திடவுங் கண்டனே
கால்கரங்கள்வேறுவேறாய் கண்டதுண்டமாகச்செய்ய கண்டனே
தலையையறுத்ததுவோர் தனிப்புறமாய்வைத்திடவுங் கண்டனே
மார்பின்கரிபொரித்து மணிக்குடல்குழம்புசெய்ய கண்டனே
ஈரலைவேறாய்சமைத்து இருதுடைதுவட்டல்செய்ய கண்டனே
கால்களைவேறாய்சமைக்க கைகளைவேறாய்சமைக்க கண்டனே
பெற்றெடுத்தன்னைஎன்னைபத்தெட்டுவிதஞ்சமைக்க கண்டனே
பத்தெட்டுவிதங்கண்டேன் பண்டாரக்கிழவர்வரக் கண்டனே
வந்தவற்குஅன்னை தந்தை வந்தனங்கள்செய்திடவுங் கண்டனே

பொதுவிருத்தம்.

கண்டனேதார்கினவையெல்லாம் கருத்துடனையருக்கு—
விண்டிமும்போதுபாலன் விண்டிவுடன்சுதப்பனு
தொண்டரும்பள்ளிசேர்ந்து தூரததுசேதிசாலக்
கொண்டு வந்தவரைப்போலே கூப்பிட்டேயழைக்கலுற்றார்.

சிறுத்தொண்டன் சீராளனையழைத்தல்,

வாடாயெனதுசெல்வமே-வளவுக்கேக
வாடாயெனதுசெல்வமே

வாடாவளவுக்கேக வாறானது அம்மான்

கோடாதெழுத்தாணி கொண்டுவந்தாருனக்கு

(வா)

சீராளன்-வசனம்.

ஆளன் அய்யரே என்னைபிரியமாய் பார்க்கவேணுமென்று அம்
மான் வந்திருக்கிறாராம் செலவுதாருமையா சற்குருவே,

வாத்தியார்-வசனம்.

அப்படியே சுகமாய்ப் போய்வருவாயடா சீராளதேவா,

அறுத்திடத்துணிந்தாரே-மகனை சமைத்திடமுனைந்தாரே

வருத்தமில்லாமலே வாங்கியசூரியால்

சிரமதைதுணித்துபின் கரமுதலுடல்வேறாய்

(அறு)

பலவிதம்சமைத்தாரேபிள்ளைக்கரி-படைத்திட அழைத்தாரோ

வலம்பிடமாய்வுந்து வணங்கியேதொழுதேற்றி

யிலைதனிற்படைத்தேன் பெடும்பெடும்புசிப்பென்று

(பல)

கு ம் மி.

வாறியே சோறுகறி படைத்தாளந்த மங்கைதிருங்கை கை

யாலே சாரியதாகவே புத்துருக்கு நெய்யுந் தாரைவிட்டோடவே
வார்த்துநின்றான்.

1

உடற்கழிவைத்ததே யல்லாதுபின் தலைக்கறியில்லையே தொ
ண்டனேபார், நடக்கையுனக்கிதுவோ வெனச்சொல்லப்பின் நா
யனாருந்திரு நங்கைதனை,

2

திங்கள்முகத்தாளே பெண்ணரசேதலை எங்கேயென்றுதானு
ங் கேட்டிடவே, மங்களமாகச்சீராளன் தலைதனை மாணஞ்சமைத்
துக் கறிபடைத்தாள்,

3

என்றுவாருஞ்சிறுத்தொண்டரே இப்போதிருந்து அழுது
ண்ணவோர்குழந்தை, சென்று அழையுமென்றே யுரைக்கச்சிறுத்
தொண்டனுமப்போது சொல்லுகிறார்,

4

ஈஸ்பரன் தந்தது ஓர்குழந்தைதனை இப்போதுமக்குக் கறியா
க, சாகினியெங்குந் தழைத்தோங்கக் கயிலாசர்கிருபை யதனாலே,

கொண்டுவந்துகறிதான்சமைத்தே நென்குலக்கொழுந்தாகி
யபாலகனை கண்டிருந்தும்பாலன் வேணுமென்றால் எந்தன் கர்த்
தாவே யென்செய்வே நென்றுசொல்லி,

6

தாராளமாக நமஸ்கரிக்கச்சித்தர் சந்தோஷமாய்த் திருவாக்
குரைப்பார், பாராளும்பாலகன் பேரைச்சொல்லியும் பாதையி
லேநின்று தானழையும்,

7

என்றுசிறுத்தொண்டனுக்குரைக்க அப்போ ஈஸ்பரன்றன்
னை நமஸ்கரித்து சென்று சீராளனைத்தானழைக்கச் சிறுத்தொண்
டனு மப்புரந்தானேகி,

8

முச்சந்திவீதியில் தொண்டிழைக்கவேமுன்னாகச்சீராளனே
டிவந்து, அச்சயில்லாமலேபாலகனுமப்போ அய்யாயிதோவந்தே
னென்றுவந்தான்.

9

சின்தைகலங்கிமெலிந்துடல்வாடியே செப்புவாரேசிறுத்தொ
ண்டருந்தான், வந்ததோராண்டி. மாதேவனல்லால்வேறு மாமுனி
யில்லையென் றேநினைந்து,

10

சந்திரசேகரனேசரணஞ் சிவசங்கரனே சரணஞ்சரணமையா
இந்தவேளையினில்வந்து ரெட்சித்துநீ எங்களைக்காப்பாற்றவேணு
மென்ன,

11

இப்படியாக இவர்கள் துதிக்கப்பின் ஈஸ்பரனாருடமாய் கையி
னால் செப்பும்கிமானம் ஒன்றைப்போவரச்செய்து சிறுத்தொண்
டற்குந் திருநங்கையற்கும்.

12

பாலகனுசீரானுக்கும் இவர் பாங்கியர்சந்தன் நங்கையர்
க்கும், சாலோகசாயிபசாநுபமேவான் சாயுச்சயமென்ற பதங்கொ
டுத்தார்.

13

சிறுத்தொண்டருக்குசொல் விருத்தம்.

சிறுத்தொண்டா வுனதுவுள்ளம் சிறுத்தொண்டா அறிந்தேன
ப்பா, சிறுத்தொண்டா உண்ணப்போல ஜெகமதி லெவருங்கா
ணைம், சிறுத்தொண்டா உனதுபாலன் சிறுத்தொண்டா யிந்தா
யிந்தா, சிறுத்தொண்டாபதமுந்தந்தேன்ககமினிவாழ்வாய்தானே.

மங்களம்.

மங்கனம் செயமங்களம் நித்ய

மங்களம் சுபமங்களம்

ஐங்கரக்கடவுட்குமங்களம் யெங்களருமுகதேவர்க்கு மங்கள
மங்கைபார்வதிக்குமங்களம் மான்மமும்திசடையர்க்கு மங்கள
சிறுத்தொண்டபத்தற்குமங்களம் செல்வசீரளதேவர்க்கு மங்கள
அறுபத்துமூவர்க்குமங்களமிந்த அவனியிலுள்ளோர்க்கு மங்கள
வெண்காட்டுநங்கைக்குமங்கள மந்தவிண்ணுலகோர்க்கு மங்கள
கண்ணந்திருமகட்குமங்கள மிதைகருத்தாய்ப்படிப்போர்க்கு மங்

சிறுத்தொண்டனாயனார் சரித்திரம்

முற்றிற்று.